

102.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 lutego 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na kolei podjazdowej Piotrków-Sulejów.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolei podjazdowej Piotrków-Sulejów podwyższa się opłaty na przewóz osób:

do 120 mk. od osoby i kilometra w kl. III
i do 180 mk. „ „ „ II

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu, bez względu na odległość, od sztuki do 100 kg. podwyższa się do 500 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 lutego. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 4 stycznia (Dz. U. R. P. № 5, poz. 31).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

103.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 5 lutego 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy. Opłaty miesięczne obowiązują od dnia 1 marca 1923 r. zaś kwartalne obowiązują od d. 1 kwietnia 1923 r.

Korespondencji nadanej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą.

§ 2. Wprowadza się należność manipulacyjną za przyjęcie przekazu zwykłego oraz za sporządzenie przekazu telegraficznego.

§ 3. Znosi się należność manipulacyjną przy paczkach wartościowych do 50.000 mk.

§ 4. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 1.000 mk., najwyższa zaś kwota odszkodowania za poleczone przesyłki listowe do zagranicy = 50.000 mk.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon réponse international) należy wydać znaczki pocztowe ogólnej wartości.

a) za kupon nowy wartości 50 cent. 500 mk.
a) „ „ dawny „ 25 „ 250 „

§ 5. Nowe opłaty telegraficzne kwartalne dla obrotu wewnętrznego wymienione pod poz. 15 i 16 taryfy telegraficznej obowiązują od d. 1 kwietnia 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedem) cent. obliczonych na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

§ 6. Nowe opłaty telefoniczne abonamentowe obowiązują od d. 1 kwietnia 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Białymstoku, Zagłębiu borystawskiem i dąbrowskiem, które z dniem 1 lipca 1922 r. przeszły na własność Polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33.

b) W b. dzielnicy pruskiej obowiązują tylko należności budowlane tzn.: §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 23, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe tzn.: §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia tzn.: §§ 31, 32 i 33 wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty nie będą dogodne, mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1 kwietnia 1923 r.

§ 7. Podwyższone należności pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska,
b) w obrocie z Polski do polskiej części Górnego Śląska,
c) w obrocie z Polski z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska do obszaru W. M. Gdańska.

W relacji c) (z Polski do obszarów Wolnego miasta Gdańska) nie mają zastosowania poz. 9, 10 c) i 11 taryfy pocztowej.

	mk.
do wagi 15 "	7.500
" " 20 "	10.000
Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości.	
Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:	
a) należytość od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże.	50
b) przy paczkach ponad 50.000 mk. wartości: dodatkową należytość manipulacyjną od każdej paczki.	2.000
Za paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. z 1920 r. № 27) pobiera się:	
prócz opłaty od wagi jak wyżej, należytość od wartości:	
do 10.000 mk.	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

Należytości dodatkowe.

Należytości przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	mk. 300
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	300
b) po nadaniu.	600
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	300
b) po nadaniu.	600
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	200
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	150
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	1.000
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa.	200
Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:	
a) przesyłki poleconej	200
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	300
c) paczki, za każde 5 kg. wagi.	500
d) telegramu	200

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:	
A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:	
a) do 100.000 mk.	200

b) ponad 100.000 mk. do 300.000 mk.	500
c) " 300.000 " " 500.000 "	1000
B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:	
a) do 20.000 mk. nie pobiera się żadnej należytości,	
b) ponad 20.000 mk.	20
Za doręczanie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należytości.	
C) paczek:	

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	600	400	200
" 10 "	800	600	400
" 15 "	1000	800	600
" 20 "	1200	1000	800

Do miejscowości I klasy należą: Warszawa i Łódź.

Do miejscowości II klasy należą: Będzin, Białą, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Działdów, Gorlice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów, Kielecki, Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe, Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 kg. wagi	mk. 500
Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na pocztę) miesięcznie:	
a) dla przesyłek listowych i gazet	5.000
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	10.000
c) dla paczek wyłącznie	25.000

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręczają się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

(Patrz Dz. Urz. № 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę	200
najwyżej za jedną paczkę	5.000

Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto:
- b) w miejscowym okręgu doręczeń, bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, dla wojskowych zaś (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedm dni,
- c) przy paczkach adresowanych „postestante” dalsze cztery dni,
- d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są również te niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki	mk. 300
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	300
Duplikat poświadczenia nadania	300
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	300
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy	300
Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	300
Należytość za pośrednictwo przy oceniu:	
a) przesyłek listowych	100
b) paczek	300
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	500
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.	
Za zastrzeżenie osobistej interwencji odbioru przy oceniu miesięcznie	2.000
Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę	300
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	500
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	5.000
Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa	300

Pisma sądowe do stron w Małopolsce.

- a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu mk. 100
- b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości 300

Specjalne należitości pocztowe w b. dzielnicy pruskiej.

- 1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania mk. 300
- 2) Za protestowanie weksli przez pocztę, bez względu na wysokość kwoty wekslowej, od sztuki 1000

3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	mk. 200
4) Za nadanie paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki	300
5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każde 100 mk. najmniej miesięcznie	200
6) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	2500
7) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	300
8) Za wystawienie legitymacji pocztowej	100
9) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	100
10) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
a) do 10 km.	500
b) ponad 10 km.	1000
od 10 kg. do 20 kg.:	
a) do 10 km.	1000
b) ponad 10 km.	2000
11) Za jazdę pocztą od kilometra	500
12) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, kwartalnie	250
13) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu, kwartalnie	500
14) Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięczn.	150
b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	5

ZAGRANICZNA TARYFA POCZTOWA.**1) Listy zwykłe:**

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
 - do wagi 20 gramów. 400 mk.
 - za każde dalsze 20 gramów. 250 „

b) do innych krajów:

- do wagi 20 gramów. 500 mk.
- za każde dalsze 20 gramów. 250 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
 - za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią. 200 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią. 300 mk.
Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 100 mk.
Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 10 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 50 mk.
Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 100 mk.
najmniej jednak 500 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbkki towarów:

za każde 50 gramów 100 mk.
najmniej jednak 200 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów 100 mk.
przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

najmniej 200 mk.

b) również papiery handlowe:

najmniej 500 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych . . . 500 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

a) przy nadaniu 500 mk.

b) po nadaniu 1000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub polecanych 1000 mk.

11) Należność za doręczenie pośpieszne (przez ekspres) 1000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

a) drogą pocztową 1000 mk.

b) drogą telegraficzną, należność za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 300 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możności, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoreczalne.

TARYFA TELEGRAFICZNA WEWNĘTRZNA.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należytości	UWAGI
		Mk.	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	250 2500	Za telegramy, nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych w miejscowościach, gdzie są także państwowe urzędy telegraficzne, pobiera się dodatek do należytości od każdego wyrazu na rzecz skarbu kolejowego. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najmniej 2500 mk. pobiera się za telegramy o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	750 7500	Najmniej 7500 mk. pobiera się za telegramy prywatne pilne o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą = RPX=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź	250 2500 50	Najmniej można opłacić z góry dziesięć słów. Pozatem ilość słów opłaconej odpowiedzi, którą zawsze trzeba podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną = RPDx=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź	750 7500 50	Co do ilości słów zapłaconej odpowiedzi pilnej, obowiązuje to samo co pod 3 powiedziano o odpowiedzi zwykłej.
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	125	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse” przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. Inne warunki jak pod 5.
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	50	
7	Za sprawdzenie telegramu = TC =: 25% opłaty telegramu o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, pośtańca i t. p. . .		
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe = PC = b) telegraf. pilne = PCD = c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi.	2500 7500	

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR=jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony=GPR=pobiera się należność pocztową za polecenie listu bez porta listowego.		Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności. Również nie pobiera się żadnej należności za telegramy „poste restante” i „télégraphe restante”.
10	Za telegramy o kilku adresach=TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	500 1000	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym=XPT=i=XPP=opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości z wyjątkiem Wileńszczyzny i województwa wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego, do których przedpłata wynosi b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności zaś za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową	2000 5000 2500	Za telegramy ze znakami —XPP— lub —XPT—różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę lub też cały depozyt jeżeli telegram doręczono inną okazją a nie umyślnym posłańcem. O doręczeniu telegramu —XPT— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy telegramem służbowym urząd nadawczy. O doręczeniu telegramu —XPP— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy bezpłatną kartką urzędową urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi za doręczenie telegramu.
12	Za nadanie lub odebranie telegramu za pomocą telefonu przez abonentów telefonicznych za każde 100 słów lub część tychże.	400	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego	200	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
14	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego: a) do stu słów b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po	500 500	Pismo proszące o wydanie odpisu nie podlega opłacie stemplowej (patrz Dz. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12).
15	Za umówiony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie . . . b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	20.000 15.000	Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony dla swych telegramów.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należność	UWAGI
		Mk.	
16	Za doręczanie telegramów o pewnych porach dnia do oznaczonych dwóch rozmaitych miejsc w tej samej miejscowości:		
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	20.000	
	b) w innych urzędach kwartalnie	15.000	
17	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odelegrowanego	500	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy.
18	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	200	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
19	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. pobiera się opłatę jak za reklamację pocztową		Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stempłowej (patrz D. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12). Jeżeli w jednym podaniu reklamuje wnoszący kilka telegramów, opłata należy się od każdego reklamowanego telegramu.
20	Za blankiet telegraficzny nadawczy	50	

TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

I. SIEĆ TELEFONICZNA.¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- Sieci lokalnych.
- Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną abonament.

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy.

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- jedną tylko centralę główną lub
- jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych central i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;²⁾

- Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

Dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

Dla sieci z ilością od 101 do 2000 abonentów teren w promieniu 2 klm.

Dla sieci z ilością od 2001 wzwyż teren w promieniu 3 klm.

- Dруга strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

¹⁾ Nie obowiązuje w b. dzielnicy pruskiej.

²⁾ Patrz § 35.

§ 5. Sieć międzymiastowa tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. NALEŻYTOŚCI.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a) abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 60.000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 75.000 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 50.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych skutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 50.000 mk.,
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 75.000 mk.,
- c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 100.000 mk.,
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (100.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należności według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;
- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę skutecznia się za opłatą należności podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

- a) za przeniesienie w tym samym pokoju 50.000 mk.
- b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 75.000 "
- c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku 100.000 "
- d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (100.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:

w obrębie strefy pierwszej	60.000 "
" " drugiej	75.000 "
- e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta 50.000 "
- f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne, i zatrzymują dawne swe numery tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 10.000 "

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należności budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest prosić o zwrot tych wydatków. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów.

⁴⁾ Patrz § 34.

§ 11. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

§ 12. Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należności za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 150.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej¹⁾.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- kategorji abonamentu,
- grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmów.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu.

- Abonament prywatny:** Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- Abonament zbiorowy.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- Abonament publiczny.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach,

cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.

- Abonament towarzyski.** Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej zalicza się ona do grupy:

I	przy ilości abonentów do 50
II	" " " " od 51 do 100
III	" " " " " 101 " 2000
IV	" " " " " 2001 " 5000
V	" " " " " ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej L. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwórke
I	do 50	1	15000	36000	72000	9000	6000	4500
II	od 51—100	1	30000	60000	120000	18000	12000	9000
III	od 101—2000	2	60000	108000	216000	36000	27000	21000
IV	od 2001—5000	3	90000	162000	252000	54000	42000	36000
V	ponad 5000	3	150000	240000	300000	90000	72000	54000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- za dzwonek dodatkowy 3600 mk.
- za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) 3600 "
- za dodatkowy kontakt zatyczkowy 7200 "
- za aparat załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta, 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację

¹⁾ W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

linji, a mianowicie: rocznie po mk. 6000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linji za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,
- za część linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linji po 6000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 30000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17, dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 km.	75.000
od 11 do 20 km.	100.000
od 21 do 30 „	150.000
od 31 do 40 „	200.000
od 41 wzwyż „	270.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są uprawnieni wzywać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych centrali pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lo-

kalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się periodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość stwierdzona w dniu 31/III powoduje zmianę taryfy od 1 lipca,

ilość stwierdzona w dniu 30/VI powoduje zmianę taryfy od 1 października,

ilość stwierdzona w dniu 30/IX powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linji powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 klm. po mk.	1.200
" " " 50 " "	2.400
" " " 100 " "	3.600
! za każde dalsze 100 " "	1.800

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28¹⁾. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmówcy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 600 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

¹⁾ Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności z góry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmówcą z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 500 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmówcą a abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc	mk.
lub jedno południe	200
Miesięcznie za jednorazowe dziennie	3000
za dwurazowe dziennie	6000

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy, na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

- za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę jednakże najmniej. 6000 mk.
- za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 200 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej, aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 6000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

- a) za każdy telegram do stu słów . . . 400 mk.
- b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po 400 "

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należności. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPLATY: WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE B. DZIELNICY PRUSKIEJ.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	75.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów włącznie	120.000 "
w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	150.000 "
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	180.000 "
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	210.000 "
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	240.000 "
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	270.000 "

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metrów lub części tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 6.000

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się według najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą¹⁾.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:

od każdej stacji rocznie 24.000

za każdą inną boczną stacją rocznie 36.000

b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 6.000

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie 36.000 mk.

" dwóch połączeniach " " 48.000 "

" trzech " " 60.000 "

więcej jak trzech połączeniach z centralą 72.000 "

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie 48.000 mk.

" dwóch połączeniach " " 60.000 "

" trzech " " 72.000 "

więcej jak trzech połączeniach z centralą 84.000 "

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 3.000 mk.

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 4.200 "

" trzech " " 5.400 "

więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenia z centralą rocznie 1.500 mk. więcej, t. j. 6.900 mk., 8.400 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 3.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, kosztu własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże kosztu rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 3.000 mk.

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 18.000 mk.
w innym wypadku rocznie 36.000 mk.

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 12.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację 18.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 6.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 3.000 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należność jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należność jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki), są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 3.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 3.000 mk.
3. Za drugi mikrofon, rocznie 4.800 mk.
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 4.800 mk.
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie 3.000 mk.
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie 3.000 mk.
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i
8. Za drugą słuchawkę, nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należność za każdy dzwonek wynosi rocznie 3000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszty.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36) opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 12.000 mk.
2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów 6000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszt budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszt naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należność za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 15.000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 15.000 mk.

c) Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie 18.000 mk.

2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie 48.000 mk.

w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.

3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 60.000 mk.

4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 120.000 mk.